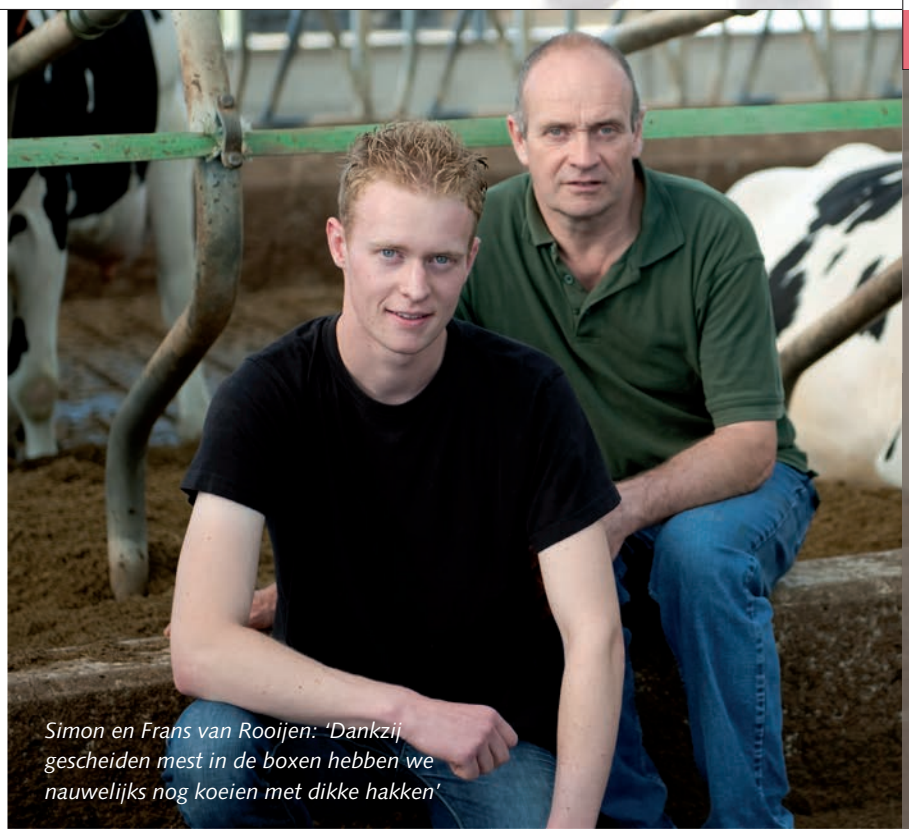

Simon en Frans van Rooijen: 'Dankzij gescheiden mest in de boxen hebben we nauwelijks nog koeien met dikke hakken'

Rust is het opvallendste kenmerk van het gedrag van de koeien van de familie Van Rooijen in hun nieuwe serrestal. De stal kent ruime looppaden en comfortabele diepstrooiselboxen. Het aantal zoolzweren en gevallen van mortellaro is vergeleken met de oude situatie fors verminderd.

tekst **Wichert Koopman**

Nieuwe stal verbetert klauwgezondheid bij maatschap Van Rooijen

Rust geeft resultaat

Vijf rijen ligboxen, ruime looppaden en twee voergangen onder een serredak. Veel meer stelt de nieuwe melkveestal (bouwjaar 2012) van de maatschap Frans (53), Gerrina (54) en Simon (20) van Rooijen uit het Gelderse Tricht niet voor. Ondanks de omvang van 173 ligboxen oogt de huisvesting overzichtelijk.
De melkstal en wachtruimte en stro- en separatiehokken bleven in de oude stal waar ook de droge koeien en het jongvee zijn gehuisvest. Nu houden de ondernemers nog zo'n 150 melk- en kalfkoeien met een gemiddelde productie van 10.000 kilo melk. Vanaf volgend jaar willen ze doorgroeien naar 200 koeien.

Verse dieren onrustiger

De veehouders kozen in de nieuwe stal voor boxen met een gebogen schoftboom en een breedte van 1,15 meter. In de boxen ligt een laag van 15 tot 20 centimeter dikke mestfractie. Het valt hen op dat de koeien ten opzichte van de krappe boxen in de oude stal veel meer liggen. Koeien die met hun voorpoten in de box en met hun achterpoten op de roostervloer staan, zien de veehouders nauwelijks meer.
Om daadwerkelijk inzicht te krijgen in het liggedrag van de dieren bevestigde Gerben Meerema, de dierenarts van de familie Van Rooijen en mede-oprichter van het Nederlands Klauw Gezondheidscentrum (NKGC), onlangs bij een tiental koeien een ligsensor aan de poot. Gemiddeld blijken de dieren ruim twaalf uur per etmaal te liggen. 'Dat is meer dan op de meeste bedrijven, maar nog niet de ideale veertien uur', zo geeft Meerema aan.
Het liggedrag tussen dieren varieert. Verse dieren liggen wel twee tot drie uur korter dan dieren die verder in lactatie zijn. 'Dit beeld komen we vaak tegen als we gaan meten', vertelt de dierenarts. 'Waarschijnlijk heeft dit te maken met rangorde. Verse dieren moeten hun plaats in het koppel nog vinden en dat geeft onrust. Het is mooi dat we dit nu in beeld kunnen brengen, want dan kunnen we er ook over nadenken hoe we het kunnen verbeteren. Met een bewust beleid om afgekalfde dieren in het grote koppel te introduceren is waarschijnlijk nog wel wat te winnen.'

Ligcomfort doorslaggevend

Na een aanloopperiode is de klauwgezondheid van de koeien in de nieuwe stal merkbaar verbeterd. 'Vorige week zijn alle koeien door de klauwbekapbox geweest', vertelt Van Rooijen senior. 'We hebben in totaal niet meer dan vijf klosjes hoeven plakken. Dat was in de oude stal wel anders. Dan hadden we minstens het viervoudige aantal nodig.'
Ook Italiaanse stinkpoot komt nu op het bedrijf nog maar sporadisch voor. Van Rooijen schat het aantal koeien met een besmetting tijdens de koppelbekapping op maximaal tien.
Meer rust en ruimte voor de koeien, een frisser klimaat en een drogere vloer, het zijn volgens vader en zoon Van Rooijen allemaal verbeteringen die bijdragen aan een beter resultaat: het verminderen van het aantal klauwproblemen op het bedrijf. Het verbeterde ligcomfort geeft volgens hen echter de doorslag. 'Gescheiden mest in de boxen bevalt heel goed', geven de melkveehouders aan. 'De dieren liggen gewoon heel comfortabel en koeien met kale of dikke hakken hebben we niet meer. Ook de ruimere boxmaten zijn geen overbodige luxe. We zien dat de pinken in de oude stal nu goed in de boxen liggen. Het is bijna onvoorstelbaar dat in diezelfde boxen voorheen koeien lagen.' |